

ZPRAVODAJ

KLUBU VÝSAĐKOVÝCH VETERÁNŮ
PŘI VÚ 8280 PROSTĚJOV

17.4.2000

20

Ať kamarádi už pomalu stárnem...

Tato slova ve variacích už v našich Zpravodajích zazněla.

V čísle 13 strofou z oblíbené písničky v úvodníku konstatuje naši životní fázi kolega František PAPOUŠEK. Nato nás ve „čtrnáctce“ vyzývá kol. Ladislav OPLETAL k tomu, abychom „s tím něco udělali“. Dnes, ve dvacátém čísle nám kol. Miroslav ŘEPKA radí, jak to stárnutí a hlavně jeho projevy překonat.

Dnešní úvodník bych mohl začít „... už jsme kamarádi rychle zestárlí“. Nezní to příliš optimisticky, neladí to našemu uchu, neradí si to uvědomujeme a přiznáváme. Realita je ovšem taková. Od zmíněných úvodníků uplynulo jen několik let, ale ta se na nás

nesmazatelně podepsala. Proč to nepřiznat? Na jedné straně nám ubylo vlasů, zubů, mozkových buněk (to plně přiznávám), na druhé straně nám přibýlo vrásek, bolístek – jedno ráno se nemůžeme narovnat, druhé zase ohnout – ale také přibývá vzpomínek nejen na klukovská léta, ale především se nám stále vybavují vzpomínky na léta nejmůžnější, nelehká, ale moc a moc krásná, léta prožitá u elitní jednotky, léta prožitá u výsadkových jednotek. jenomže vzpomínání v jedné osobě je vzpomínání poloviční. Chybí kamarádovo přítakání, doplnění a nám všem dobře známé „... a vzpomínáš si, když jsme byli tam a tam...“ apod. A proto

dokončení na straně 2

ZE ŽIVOTA KLUBU...

Do roku 2000 vstoupil klub opět posílen – má nyní 341 člena, z toho v PROSTĚJOVĚ 24 žen a 70 mužů, v Čechách a na Moravě (mimo PROSTĚJOV) je 9 žen a 126 mužů. Na Slovensku máme 2 ženy a 20 mužů.

Registrujeme skupiny: PRAHA – 53 členové, BRNO – 17 členů, v HRADCI KRÁLOVÉ je skupina 19 veteránů, v PÍSKU 9, v PARDUBICÍCH je 5 členů, v CHRUDIMI tvoří základ 4 členové, kteří jsou registrováni současně i v KVV CHRUDIM, který má 36 osob, v LIBERCI se sdružuje 36 kolegů, v HOLEŠOVĚ 7, ve ZLÍNĚ 35, TÁBOR má 6 členů, SLATIŇANY 3, JESENÍK 18 a PLZEŇ 45. Slovenské skupiny počty nezměnily – BRATISLAVA 3, BANSKÁ BYSTRICA 2, KOŠICE 3 a PREŠOV má základní počet 4 stejně jako ŽILINA. Ostatních 6 členů je po jednotlivcích.

Se stoupajícími počty členů se rozšiřuje i oblast působnosti. Počet míst, kde je alespoň jeden člen KVV je 102 – v Čechách a na Moravě to je 91 obcí, na Slovensku 11.

Prvním členem v letošním roce se stal Vladimír FAJMON (1937) z PROSTĚJOVA. Zajímavost – přihlásil se 1.1.2000 a stejně jako první přihlášený v roce 1999 – Standa VEJVAR (ten se stal členem 2.1.1999!), je řidičem autobusu u stejné firmy – FTL.

V PROSTĚJOVĚ jsme od začátku roku plnili stanovený program.

V lednu jsme poseděli nad starými fotografiemi. Shromáždili jsme jich dost na panely k výstavkám na SETKÁNÍ 2000.

V únoru vyrazila výprava na zájezd do PLZEŇ (viz článek PLZEŇ). Dne 24.2.2000 zástupci KVV kolegyně Vojtěška JURKOVÁ a František BARTKO navštívili naši nejstarší

členku, paní kolegyni Elfrídu PROKEŠOVOU. Zároveň s kytičkou jí předali k jejím 89. narozeninám naše přání pevného zdraví a štěstí do dalších let. Paní Elfrída je čilá, děkujeme všem za gratulaci a řekla nám, že už se těší na jaro, aby mohla opět vyrazit na své obvyklé vycházky do lesa a na houby.

Březen byl naplněn více akcemi. 7.3. jsme uspořádali pro naše ženy taneční večírek v SUZI BARU (provozující náš kolega SPÁČIL), aby nezapomněly na MDŽ. V prvním jarním dnu – 21.3. jsme tamtéž uspořádali VIDEOSHOW VII. ze záznamů o zájezdech do ŽILINY a PLZEŇ. Svými záznamy přispěli též hosté ze ZLÍNA.

... A ZE ŽIVOTA SKUPIN

Tato pasáž je poznamenána charakterem období. U skupin většinou probíhaly výroční nebo jinak pojmenované hodnotící schůze či sezení. Bylo tomu tak v LIBERCI, ZLÍNĚ, CHRUDIMI i PLZNI. Zatímco v LIBERCI to byla jubilejní 5. výroční schůze, ve ZLÍNĚ se sešli k takovéto akci po ročním trvání klubu, v PLZNI zatím začínali a v CHRUDIMI hodnotili trvání a činnost klubu od 2. prosince 1998. Věříme, že Vás bude zajímat několik informací o těchto jednáních.

Ve ZLÍNĚ se sešli 22. ledna 2000 a budou jistě dlouho na svou výročku vzpomínat. Proč?

Nejprve pohled hosta – delegáta z PROSTĚJOVA. V prvé řadě je třeba podotknout, že to nebyla výroční schůze, to byly HODY! Výtečná slivovička tekla proudem, všude dostatek lahodného vína, stoly prohýbající se pod tíhou zákusků sladkých i slaných, klobásek a dalších dobrot. A všemu věvodila – pochoptitelně – skvě-

V sobotu, 25.3. čtrnáct lvic a lvů salonů se prohnělo v sálech Národního domu v PROSTĚJOVĚ, kam nás pozval velitel 6. speciální brigády na 7. výsadkářský ples.

Mimo těchto zábavných akcí organizační štáb SETKÁNÍ 2000 a výbor KVV pilně přemýšlel, vymýšlel a pracoval na přípravě SETKÁNÍ 2000, POZOR, ZMĚNA! bude 24. – 26. srpna 2000!

Srdčně do PROSTĚJOVA zveme všechny členy KVV, příznivce a sympatizanty výsadkových veteránů na toto setkání přátel ze všech koutů Čech, Moravy, Slezska a Slovenska. Těšíme se na každého z Vás, kdo přijedete mezi přátele oslavit 10. výročí založení klubu. V příloze tohoto Zpravodaje přinášíme bližší informace o akci a předběžné přihlášky.

lá nálada těch, kteří se sjeli z regionu – ze Zlínska, Valašska, Vsetínska, Uhersko-Brodská i zpod Chřibů – to z Velchradu přicestoval kol. MADĚRA.

Organizátoři – v čele s prezidentem Přemkem SVOZILEM – to měli „zmáknuté“. Z výročky se stala společenská událost. Na přípravě, zabezpečení a provedení se jich podílelo mnoho, včetně žen, které napakly skutečně lahůdky jako na svatbu. Pro účastníky, kteří přijeli vlaky a autobusy a neznali místopis, byla na nádraží organizována „odchyťová služba“. Tu zastával kolega ŠULÁK, který přichází nejen odchyťoval, vítal, ale ihned je preventivně desinfikoval proti moru, chřipce, salmonelle, žlutence a jiným neduhům hitem (v některých obzvláště náročných případech i několika loky!) správné slivovice. Psala! Pak byli kolegové nasměrováni (i doprovázeni) na autobus MHD,

pokračování na straně 3

JEN VZPOMÍNKY NÁM ZŮSTANOU...

Teprve letos v únoru jsme se dověděli, že již loni, 2.9.1999 ve věku 74 let tragicky zahynul náš kolega, kamarád

VLASTIMIL BACÍLEK jeden z nejstarších členů klubu, jeden z prvních příslušníků výsadkového vojska.

Litujeme nejen jeho nenadálého odchodu, ale i toho, že jsme mu nemohli položit k rakvi kytičku na rozloučenou.

**Budeme na vás vzpomínat a vždy vzdávat
ČEST VAŠÍ PAMÁTKY**

Stejně tak jsme se nemohli rozloučit s dalším kamarádem, který odešel v 58 letech.

PAVEL RAK zemřel po delší těžké nemoci dne 21. ledna 2000 a jeho přáním bylo rozloučení bez obřadu.

Poslední sbohem jsme v obřadní síni v **PROSTĚJOVĚ** kv vyjádřili kolegyni

MÁRII BOROVSKE která opustila své blízké a přátele po kratší nemoci ve věku 73 let dne 24. ledna 2000.

BLAHOPŘÁNÍ

K Vánocům 1999 a Novému roku 2000 došlo klubu 48 přání. Jsou uvedena jen ta, která se dostala výboru do rukou či k nahlédnutí. Omlouváme se Vám, kteří jste napsali svým přátelům s prosbou, aby popřáli i všem ostatním a oni tak neučinili, takže o Vašem přání nevíme a Vaše jméno – bohužel – neuvádíme.

První vinš napsala již 25. listopadu 1999 kolegyně Božena PROCHÁZKOVÁ z MOŘIC, přeje v něm hodně zduar všem akcím klubu a jelikož budeme v roce 2000 již zase o rok starší, tak hodně zdraví.

Hned nato přišlo přání kolegy Jiřího ŠOLCE z PRAHY. Třetí a čtvrté místo společně mají zdravice od kolegů z LIBERCE a HRADCE KRÁLOVÉ, které předali jejich delegáti na našem výročním sezení. Vzápětí došlo přání od chrudimského KVV. 15. prosince přichází velmi pěkné PF od Ivana LUKÁŠKA, v němž nám přeje příjemné prožití vánočních svátků, pevné zdraví, rodinnou pohodu a lásku. Bohužel netuší v té době, že to, co nám přeje, jemu se totálně zhroutí, neboť den před Štědrým večerem bude pohřbívat svého padesátiletého syna.

Jaká byla další přání? V podstatě taková, jaká jsme si přáli navzájem všichni. Obsahovala přání zdraví, lásky, zduar a štěstí. Proto se zastavíme jen u některých v následujícím přehledu gratulantů. Těmi byli I. paraclub PLZEŇ, ZOuzALOVÍ, Jan KLUŠT, z PIEŠŤAN poslala velmi pěkné, tuplované přání Jožka HOULOVA. Roztomilou ježčí rodinku, zdobící vánoční stromek poslali PLESAROVÍ z ČESKÉ LÍPY. Následoval vinš od Aničky a Ládi SADILKOVÝCH, přání od kolegy Františka MANSFELDA, Mírka VOJTĚCHA z LIBERCE a

Aloise VALENTY z TÁBORA. Přání, adresované přímo členům KVV přišlo od manželů VLČKOVÝCH z BRNA. Sedmáctým došlým přáním bylo PF skupiny ZLÍN, spojené s pozvánkou na jejich výroční sezení. Následovalo „výsadkové“ přání kolegyně Elišky VÁŇOVÉ z PRAHY. Zajímavé PF 2000 přišlo od „superveteránů“ ze SEMIL (Antonín STRNAD), jehož součástí je i pozvánka na pietní akt v PRAZE dne 18. června 2000. Klubu popřál i pan Jaroslav VONDRA ml. ze PSÁR. Vtipné PF jsme dostali od Rady KVD NÁCHOD – jistě iniciací Tonička HONEJSKA – s textem: „Lásce ať křídla narostou a střílny ať navždy zarostou...“. Do archivu jsme uložili luxusní PF, zasláné velitelem 6. speciální brigády.

Dalšími gratulanty byli manželé GEPPRTOVI z MNÍŠKU pod BRDY, kolega GALLAT z PARDUBIC a Václav PODMANICKÝ ze ŽILINY.

Veteráni z JESENÍKU přáli rukou kol. Sylvie BOBULOVÉ (dlužno podotknout že zlomenou – tou rukou!) mimo zdraví a spokojenosti do roku 2000 hodně dobrých nápadů a akcí, pořádaných naším klubem.

Přání a současně „zprávu o stavu skupiny“ nově utvořené nám „ze PLZNĚ“ poslal Ruda TESAŘ. V soukromé poště také pozdravil všechny členy kolega BABICKÝ z PRAHY.

Ať kamarádi, už pomalu stárnem...

dokončení ze strany 1

často (mnohdy k nevěli našich krásných poloviček) vyhledáváme místa, kde se tak dobře mezi kamarády vzpomíná (a někdy zapomíná!) – u skleničky vína nebo pivečka. Tento způsob má své klady, ale i zápory. Scházíme se v omezeném počtu, zhruba ve stejném složení a i okruh vzpomínek se po určité době vyčerpá.

Konečně se dostávám k tomu, proč píši tento článek. Co všechno nám ubylo a ubývá jsem už hovořil. To jsou úbytky, které se nám nemohou vrátit. To, co se nedá přejít žádným časem, to, co už odešlo a stále častěji se vrací a už nikdy mezi nás nepojde stále více kamarádů a přátel, s nimiž jsme prožili tolik nádherných let. Toto všechno jsou skutečnosti, které vedly výbor Klubu výsadkových veteránů při VÚ 8280 PROSTĚJOV zorganizovat ve dnech 24. - 26. srpna 2000 setkání českých a slovenských výsadkářů - SETKÁNÍ 2000 - které má být současně i oslavou desetiletého trvání našeho klubu.

Chceme znovu umožnit výsadkovým veteránům prožít tu neopakovatelnou atmosféru, jakou jsme prožívali v PROSTĚJOVĚ v roce 1995. I když se říká, že nevstoupíš dvakrát do stejné řeky věříme, že se podobná atmosféra opět vytvoří. Vždyť tam, kde se sejdou kamarádi a přátelé a mnohdy po mnoha (i desítkách!) letech tomu ani jinak nemůže být. Proto Vás všechny – bývalé příslušníky výsadkových jednotek co nejsrdečněji a nejpříměji zveme do PROSTĚJOVA. My organizátoři se vynasnažíme pro Vás připravit podmínky a prostředí, abyste se cítili co nejlépe. Od Vás očekáváme hojnou účast a hlavně veselejší mysl a dobrou náladu.

K tomu ...MĚJME SRDCE STÁLE MLADÁ!

Miroslav ŘEPKA

Těsně před Vánocemi nás potěšilo přání z BŘECLAVI, napsané paní Fanyňkou ČERNOTOVOU, ale zarmoutila nás douška, že: „Jozinec je nemocný“. Následovala přání od kolegů KRÁLÍKA a MÝŠÁKA (z KOŠIC), která uzavírala třetí desítku vinšů.

Tok přání pokračoval zdravicemi od kol. Václava HYNKA, Františka POSPÍŠKA, celé rodině výsadkářů přáli manželé OPLUŠTILOVI z TÁBORA. Toník HONEJSEK poslal obšírné přání i s plánem činnosti jejich KVD. Dostali jsme lístek od kol. HRUŠKY ze ZÁKUP a ZOuzALOVÍ poslali ještě jedno, speciální výsadkové vinšování. S poděkováním za obsah Zpravodajů poslal přání kol. ŠENKERÍK. Svěrázný vinš poslal Jura CHOCHRUN. Na Slovensku jsou vůbec vtipálkové. Dokládá to PF Správy operačního prieskumu GŠ ASR, zasláné kolegu Petrikom ŠVRLOM! Většina veteránů, kteří tuto péefku viděli, byla ochotna ihned provádět tandemové seskoky, pokud by mohli dopravovat tak sličnou pasažérku, hlavně tak vkusně oblečenou!

Pátou desítku na začalo přání kol. KOZIŠKA z HEŘMANOVA MĚSTCE, Ivana KUTÍNA z BRNA a manželů STAVNÝCH. Za pražáky

poslal další gratulaci kolega KOUTECKÝ, který zároveň připojil nabídku pomoci při přípravě a provedení SETKÁNÍ 2000. Děkujeme! Z PRAHY doputovalo ještě blahopřání od manželů DVORÁČKOVÝCH. Všem kamarádům zvláště, pevné zdraví přeje Petr ČEJKA. Jak vidno, na Slovensku jsou samí vtipálkové – odráží se to i v pozdravu manželů ŠTASTNÝCH z BANSKÉ BYSTRICE, kteří v obsáhlejšímu textu přejí m.j.: „...smysl pro srandičky, které byly vždy kořením života“.

Jako poslední přání doručila pošta PF od paní Ireny SEIFERTOVÉ, novinářky z HOLEŠOVA. Ta našemu klubu přislíbila veškerou mediální pomoc při akci, kterou bychom chtěli v roce 2001 uspořádat v HOLEŠOVĚ a okolí skupinou holešováků s přispěním dalších – např. kolegu MLČÁKEM, LEJSKEM a dalšími bývalými příslušníky tamního útvaru (dosud o tom neví, ale věříme, že se této výzvy ujmu a připraví pro kamarády pěkné zážitky).

Děkujeme všem, kteří na kamarády nezapomněli, dali o sobě vědět, poslali nám své vinše a ještě jednou se omlouváme, že jsme nemohli uveřejnit všechny gratulanty.

... A ZE ŽIVOTA SKUPIN

pokračování ze strany 1

kterým se dostali do zlínské části MLADCOVÉ. Tam, v areálu zahrádkářů, proměněném v areál snů, se vše konalo. Nejprve prezence. Probíhala v klubovně s plápolajícím krbem (velice příjemné, zvláště když se přišlo zvenku, kde bylo ještě plno sněhu) a představovala nejprve sklenku „halúzkové“ na přivítání a rozehřátí, pak podpis do prezentační listiny a stvrzení jeho pravosti další skleničkou. V klubovně bylo možno též prohlédnout kroniky – jak novou zlínskou, tak celoklubovou z PROSTĚJOVA, alba, různé upomínkové předměty a zakoupit si odznak, tričko apod.

Poté byl účastník přiveden do sálu, vyzdobeného na čelní stěně dekorací z padáku, čecholu a perfektně vypracovaného znaku KVV ZLÍN. Uprostřed stoly, sestavené do „účka“ (tedy jak už bylo naznačeno, spíše se jednalo o svatební tabuli!), na jehož otevřeném konci proti předsednickému stolu bylo stanoviště TV-teamu, vybavené monitorem a videokamerou. U zadní stěny bylo několik stolů, prohýbajících se pod tíhou příspěvků do tomboly.

Než nastíním další průběh, několik slov sekretáře klubu, jednoho ze zakladatelů a jednoho z hlavních organizátorů této akce, kolegy Františka POSPÍŠKA:

...„výročka byla dílem celého výboru, rozšířeného o některé aktivisty. Výborem byla jmenována skupina pro přípravu a provedení výročky. Měla celkem 11 lidí, z toho bylo 6 členů výboru. Z těch pěti zbylých ještě dva – kol. Luboš ČERVINKA a Boleslav KYDALA – měli na starosti od A do Z tombolu. Kluci to zvládli „na jedničku“! Produmali to tak, že vyhrával každý los – šlo nám hlavně o spokojenost lidí – a ta byla všestranná.

Účast byla – dle očekávání – velice dobrá. Z třiceti registrovaných členů se omluvilo jen 6 pro nemoc. Hosté: kol. Vladimír MADĚRA z VELEHRADU, Jiří MUCHA z HRADCE KRÁLOVÉ, Ivan VERNER z PROSTĚJOVA, Ing. ORDELT z Klubu zahrádkářů, kteří jejich objekt v MLADCOVÉ našemu klubu poskytují pro naše akce, dále 3 kamarádi ze VSETÍNĚ, manželé STESKOVI ze ZLÍNA, kteří organizují srazy paraoddílů SOKOL a kolega Čestmír LEVEC z KROMĚŘÍŽE.

O výtečné prostředí a výzdobu se zasloužili kol. Jaroslav ZELINGER a ŠULÁK. Stravování měl na starosti a výborně ho zajistil kol. Bedřich MALOUŠEK,

občerstvení Alois ŠIMEK a moje maličkost (pozn. red. – František POSPÍŠEK). Většina manželek přispěla nějakou drobností k jídlu, ale nejvíce Alfons KOLÁŘ (ty drobnosti by stačily občerstvit rotu vojáků! - pozn. hosta). Myslím, že jsme vytvořili všem účastníkům dobré podmínky pro pracovní část výročky i pro následnou zábavu.

Pokud jde o pracovní část, chtěl bych zdůraznit, že hlavním počinem bylo zhodnotit dosavadní činnost klubu, posouzení vhodnosti realizovaných akcí a stanovení cílů, úkolů a programu do dalšího období. Za důležité považuji úpravu stanov v tom smyslu, že členem klubu se mohou stát manželky, družky, ale také ti, kteří s námi sympatizují – např. náčelník Aeroklubu ZLUŠOVICE, sponzoři apod. Na základě zkušeností a jevící se potřeby jsme rozšířili výbor klubu na sedm osob“.

Tolik tedy organizátoři. A další průběh?

Přesně v 16.00 hod. zahájil sezení prezident klubu Přemek SVOZIL uvítáním všech přítomných a přivítáním hostů. Nato všichni povstali a zapěli naši hymnu Duní stroje vzduchem. Kolega POSPÍŠEK seznámil přítomné s programem a organizačními záležitostmi. Nato se ujal slova opět Přemek SVOZIL s úvodním projevem. Po něm přednesl František POSPÍŠEK zprávu o činnosti, ve které zhodnotil činnost, jednotlivé akce (některé byly skutečně atraktivní, např. ta na letišti, kde zájemce „proletěl“ ve svém letadle kol. Antonín ŠULÁK). Jmenoval všechny, kteří nějakým způsobem přispěli k úspěšnosti pořádaných akcí, zhodnotil i hospodaření klubu.

Následovala videovložka. Zahájila opět výsadekovanou hymnou v podání PROKOP ARNOLDS BOYS, provázenou stylovými výsadekovými záběry. Po ní se v záznamu představili „otcové – zakladatelé“ – první kolegové, kteří ve ZLÍNĚ začali s ustavením klubu. Každému je v šotu věnován snímek, doprovázený krátkým curriculum vitae. Velice pěkně to natočil Pavel KOLÁŘ (mladý ALF!).

Poté dostali slovo hosté. Kolega MADĚRA v obsáhlejší řeči pověděl o tom, jak to bylo v Anglii za války i o počátcích našeho vojska po osvození ČSR. Své vystoupení ukončil přáním zúčastňovat se akcí zlínského klubu, neboť tam má bližší než do PROSTĚJOVA. Ostatní hosté oslovili účastníky jen kratšími zdravicemi.

Po oficiálním programu přešli přítomní k části zábavné, ve které vytrvali do pozdních večerních hodin.

Celou akci zachycoval k fotodokumentaci Milan BARTŮNEK a okem videokamery pilně sledoval Pavel KOLÁŘ.

Závěrem je nutno velice kladně ohodnotit tuto ústřední akci našich zlínských přátel. Byla přínosem po všech stránkách – prokázala vysokou kvalitu organizátorské práce, schopnost připravit hodnotnou zábavu i vůli členů a sympatizantů klubu k společné činnosti.

Děkujeme nejen výboru, ale i všem členům klubu ve ZLÍNĚ za aktivitu a přejeme všem, m. hodně zdraví a úspěchů v další práci.

Pod zasněženým Ještědem hodnotili a plánovali 4. února 2000 činnost severočestí výsadekovi veteráni, sdružující se v liberecké pobočce KVV. Výborná nálada, zpěv, hudba, tanec, dobré jídlo a také dostatek piti byly průvodním jevem výročního jednání výsadekářů – veteránů v LIBERCÍ. Dlužno dodat, že KVV LIBEREC slavil malé kulaté výročí – 5 let svého trvání.

pokračování na straně 4

Nabídka naší videotéky

Název, tematika, obsah	datum	délka v min.
VYBĚR DOSKOKOVÝCH PLOCH aneb KVV ve vinném sklepě v BÍLOVICÍCH.	13.11.91	36
BESEDA s kol. LUKÁŠKEM, SADÍLKEM, SKÁCELEM.	3. 3.92	30
KOPANÁ – utkání KVV vers. OVŠ PROSTĚJOV.	15. 9.92	15
PŘÍSAHA a hodnotící schůze – kasárna.	31.10.92	27
VEPŘOVĚ HODY s pravidelnou schůzí u Rosta..	24.11.92	54
U BUKÁČKŮ V ARCHLEBOVĚ. zájezd za vínkem.	19.12.92	28
BYLO MÁLO MUŽŮ – beseda s kol. ŠOLCEM ke knize.	19. 3.93	12
PREŠOV 93 – zájezd k přátelům.	13-15.8.93	94
HODNOTÍCÍ SCHŮZE a soutěžní odpoledne - HAMRY.	25. 9.93	55
VEPŘOVĚ HODY s pravidelnou schůzí u Rosta.	19.11.93	25
ZILINA 94 – zájezd (velmi špatná kvalita záz.)	28.-29.8.94	69
PO STOPÁCH ATENTÁTŮ NA HEYDRICHA – zájezd do PRAGY na pietní akt, návštěva Voj, hist. úst.	12. 5. 94	14
JOSEFSKÁ TRDLOVAČKA u Rosta.	18.3.94	12
SETKÁNÍ 95 – setkání veteránů na HAMRECH, záznam z průběhu, ze slavnostního sezení.	22.-23.8.95	165
JESENÍKY – zájezd do VELKÝCH LOSIN, LÁZNÍ JESENÍKY, REJVÍZU, BRUNTÁLU, ZÁMKY, místa výhledů, společenský večer ve STARÉM MĚSTĚ.	7.-8.8.96	47
VYROČNÍ POSEZENÍ se zábavou u Rosta.	18.10.96	26
PRESSIO – výjezdní zasedání výboru KVV a exkurze v objektu fy. Pressio Dobrochov.	4. 2. 97	11
HOVORY „R“ – beseda v soukromí za účasti kolegů ŘEPKY, ŠOLCE, KOUTECKÉHO a dalších.	25. 2.97	17
PREŠOV 97 – setkání k 50. výročí v.ys. jedn.	22.-23.8.97	107
CHRUDIM 97 – setkání k 50. výročí v.ys. jedn.	26.-27.9.97	50
VYŠKOV 97 – oficiální akt MO AČR k jubileu 50 let trvání v.ys. jedn., udělení medailí MAH.		
BETLÉM – zájezd do TŘEBECHOVIC p.o., Opočna a Kuku. Betlémy, zámky.	11.10.97	13
VYROČNÍ POSEZENÍ s Mikulášskou zábavou v KŽ.	28.11.97	12
ZRAZENÉ PEVNOSTI I – zájezd na Náchodsko, zámek Náchod, pevnosti Dobrošov a Březinka, Adršpašské skály	23. 5.98	40
PRAHA 98 – zájezd k pietnímu aktu u chrámu Cyrila a Metoděje, prohlídka Hradu, vysokoškolských kolejí, zpívající fontána v PKO.	18.6. 98	50
VIDEOSHOW V – a vatra u FALCONA (letišťe).	24. 4.98	5
ZRAZENÉ PEVNOSTI II – zájezd do Liberce, Grabštejn – výcv. stř. psů, Frýdlant v Č. – zámek, Lázně Libverda, Jizerské hory – Smědava, zámek Liberec, muzeum skla, ZOO, botanická zahrada.	4.-6.9.98	150
VYROČNÍ POSEZENÍ s Kateřinskou zábavou v Avionu.	27.11.98	29
VYROČNÍ ČLENSKÁ SCHŮZE v LIBERCÍ – působení delegace KVV, předání ZO kol. F. MANSFELDŮVI.	29.1.99	5
PLZEŇ 2000 – zájezd na výstavu I. voj. paraklubu „Průzkumníci a výsadekáři naší armády v letech 1945 –	19. 2.00	44

Vzhledem k tomu, že při zapůjčování videokazet se záznamy z našich akcí došlo k několika nevratným poškozením záznamů, přikročil výbor k jinému způsobu distribuce záznamů. Bude-li mít někdo zájem (jednotlivec či skupina), poskytneme jej za těchto podmínek:

- na základě požadavku zakoupíme kazetu pro 4 hodinový záznam
- zajistíme odborné přetvoření

v nahrávacím studiu, případně necháme nahrát jen vybranou pasáž

- kazetu zašleme poštou

Toto vše za poplatek za 200,-Kč. Správcem videotéky je kolega Ing. Jindřich STARÝ, DĚTKOVICE č. 26, PSČ 798 04, telefon 0508/357311.

Požadavky, případně řešení podrobnosti distribuce, dohovory o způsobu zaslání apod. realizujte přímo s ním.

... A ZE ŽIVOTA SKUPIN

pokračování ze strany 3

Takto by to zapůsobilo na každého, kdo by přišel na schůzi až v druhé části programu výroční členské schůze. Samozřejmě, že v první řadě byla práce, povinnosti, že se postupovalo podle plánu. Záměr jednání a jeho průběh mělo pevně v rukou kvarteto Anička SADÍLKOVÁ, Láďa SADÍLEK, Mírek VOJTĚCH a Jára CHROMEK.

Charakteristické celému průběhu rokování byla perfektní součinnost organizátorů, žádná nervozita, jakýkoli zádrhel (jež k takovému událostem patří neoddělitelně) se okamžitě řešil a vyřešil s úsměvem a maximální spokojenosti účastníků. Toto ještě navíc vyřadila neustále usměvavá, plná pohody a vždy připravené pomoci – Anička SADÍLKOVÁ.

Taktovka Ládi SADÍLKA byla nepřehlédnutelná, adresná a nekompromisní – správné velitelská.

Schůze se zúčastnilo 38 kolegů. Účast by byla zřejmě větší nebýt v té době řádicí chřipky, která sklátila i některé železné veterány. Přítomni byli z širokého okolí – z TURNOVA, MNICHOVA HRADIŠTĚ, ZÁKUP, NOVÉ PAKY, VARNSDORFU, RUMBURKU, JABLONCE nad NISOU, VRCHLABÍ, OSEČNÉ a LIBOCHOVAN. Jako hosté byli přítomni kol. František MANSFELD z MIMONĚ – čestný člen klubu, za KVV PRAHA Jiří ŠOLC, za KVV HRADEC KRÁKLOVÉ Josef HAMPL st. s Jiřím MUCHOU, za KVD LIBEREC jeho předseda K. KRENK, předseda klubu „PARA-AERO LIBEREC“ R. FÁBER a za KVV PROSTĚJOV Miroslav ŘEPKA. Zdar jednání a přání úspěchu v další činnosti ve svých pozdravných dopisech vyjádřili kolegové Josef ČERNOTA z BŘEC-LAVI, Přemek SVOZIL ze ZLÍNA, Antonín STRNAD ze SEMIL za „Gepprtovce“, Mírek a Eva PLESAROVÍ z ČESKÉ LÍPY, Václav KOUTECKÝ z PRAHY, z OSTRAVY R. VOLEK, Bedřich KUBÍČEK z HRANIC, J. DEJDAR z BUDISLAVI a ze ŠTRAMBERKA Jan – Ivan LUKÁŠEK.

Ve stručné, ale obsahově bohaté zprávě seznámil přítomné předseda klubu Mírek VOJTĚCH s činností klubu v uplynulém roce. Slouží ke cti libereckým, že kromě akcí pro vlastní potěšení věnují pozornost i akcím vážnějším. Mezi ně patřila například účast na pietní akci v Resselově ulici v PRAZE, kde s ostatními účastníky uctili památku parašutistů, kteří v boji za svobodu ČSR položili životy, nebo návštěvě místa, kde tragicky zahynul gen. SOCHOR, ale i položení květin na hroby zesnulých kamarádů „Gepprtovců“. Všechny tyto akce rozhodující mírou přispívají k tomu, že severočechští výsadkáři – veteráni tvoří výbornou partu kamarádů, bez ohledu na někdejší funkční zařazení, dosaženou vojenskou hodnost, nebo zda se jedná o bývalé vojáky z povolání či vojáky základní služby. Všichni mají jedno společné – jsou hrdí na to, že sloužili v výsadkových jednotkách, jsou hrdí na to, že jsou výsadkáři – veteráni. Součástí zprávy byl i návrh plánu činnosti na rok 2000. Je svým rozsahem, ale i obsahem velice bohatý a zajímavý.

V diskusi, která po zprávě následovala, se toto všechno potvrdilo. Balzámem na výsadkářskou duši bylo vystoupení kolegy MANSFELDA.

Potvrdil to, co všichni cítíme a stále ještě prožíváme. Byli jsme vychováni a připravováni k jedinému – splnit úkol, vycvičit a připravit sebe či své podřízené na maximum. V diskusi vystoupili též kolegové Jiří ŠOLC a Mírek ŘEPKA.

Slavnostní ráz jednání umocnilo udělení pamětních medailí MEČE ARMÁDY HROT, zřízených k 50. výročí vzniku výs. jednotek československých. Na návrh výboru KVV LIBEREC je předal kolega František MANSFELD výsadkovým veteránům Jaroslavu VLČKOVÍ, Karlu JIRAVSKÉMU a V. JIRÁČKOVÍ.

Oživením oficiální části byl křest klubové kroniky libereckých výsadkových veteránů. Kmottři – kolegové Fran. MANSFELD a Miroslav ŘEPKA pokřtili několika kapkami červeného (a také připili – obojí jim šlo dobře!) a popřáli „novorozenci“, které v náručí drželi manželé SADÍLKOVÍ, hodně úspěšných veteránských let.

Závěr oficiální části patřil už tradičně volbě nového vedení libereckého KVV. To bude nyní pracovat ve složení: předseda Mírek VOJTĚCH, zástupce předsedy Láďa SADÍLEK, organizační ref. Josef NAJMAN, hospodář Jaroslav VLČEK, ref. pro styk s ASD LIBEREC Jaroslav CHROMEK, kulturní referent Bohumil LOŽDINA a člen Vladimír OCHOTNÝ.

A pak se pokračovalo v tom, o čem je začátek této informace. Hovořilo se a hovořilo, vzpomínalo a vzpomínalo, krásně se poslouchalo a nikomu se nechtělo do postele. Někteří vytrvalci vydrželi vzpomínat až do časného kuropení - do 04.00 SEČ! A tak bude zase na co vzpomínat!

Na co vzpomínat budou mít i kolegové z KVV při VÚ 1837 CHRUDIM. Bohužel, na jejich výročním shromáždění jsme nebyli a tak musíme čtenáře uspokojit jen výtahem dokumentace, kterou z této akce poslali.

Jak už je naznačeno v začátku této pasáže o skupinách, bylo to bilancování od roku 1998 a nejlépe bude využít části zprávy o činnosti klubu, kterou přednesl předseda klubu kolega JUDr. Josef POUPĚ dne 6. ledna 2000. Citujeme:

„Základ k založení KVV učinili kolegové BANAŠÍK, KADEŘÁBEK, HUBINKA a URĪDIL, kteří se poprvé sešli na schůzce dne 23. dubna 1998. Poté se konalo několik schůzek a počet členů našeho klubu postupně narůstal a k dnešnímu dni činí dle přihlášek 36 členů“.

„Dne 1. prosince 1998 byly přijaty Stanovy našeho klubu a byla zvolena rada klubu ve složení: kolegové BANAŠÍK, BUCHTA, KADEŘÁBEK, POUPĚ, RYCHLÝ, k revizi hospodaření členové KREJCAR a KRAUS, stykem s OVS byl pověřen kol. URĪDIL“.

„Setkání klubu se konalo pravidelně každou první středu v měsíci. Plán roku byl přijat v únoru 1999. Z tohoto obsáhlého plánu se nepodařilo realizovat zájezd do voj. muzea do LEŠAN pro jeho uzavření a zájezd na pevnost Haničku pro malý zájem, ačkoli akce byla bezvadně organizačně připravena a zajištěna členem KVV kolegou Antonínem HONEJ-SKEM!“

Toto byla nepatrná část z plánu, kterou se nepodařilo uskutečnit. Počet dalších provedených akcí dle výtahu tento nedostatek vysoko překračuje. Také je velice pozitivní aspekt spolupráce s velením 43. výsadkového mechanizovaného praporu. To je deviza, kterou je nutno pečlivě opatrovat. pomoc a korektní, přátelské, vzájemně výhodné vztahy jsou neocenitelné a pro naše kluby životně důležité. Je nutno na tomto místě poděkovat velitelům jak 43. vmpř, veliteli 6. spec. brigády, ale i ostatním příslušníkům těchto útvarů, všech zainteresovaných územních vojenských správ, zařízení, úřadů, sportovních středisek apod. za pomoc, kterou nám, veteránům poskytují. Pokračujme ale citací (vždy jen podstatných fakt) výroční zprávy o realizovaných akcích:

„Za hodnocené období mimo drobnější akce klub udělal:

– opravu a údržbu pomníku výsadkářů, kteří zahynuli při autonehodě u STĚBLOVÉ. Za pomoci 43. vmpř provedli kol. BANAŠÍK, RYCHLÝ, BARTOŠ, VANIČEK, KRAUS, KADEŘÁBEK a PETRŽELA;

– 18.6.1999 účast společně s vojáky mechanizovaného výs. praporu na pietním aktu v Resselově ulici v PRAZE, delegace ve složení kolegové POUPĚ, BARTOŠ, BANAŠÍK, KADEŘÁBEK, URĪDIL, PORADA, PETERKA, dopravu zajistil útvary;

– ve spolupráci s útvarem soutěžní den pro děti dne 26.6.1999;

– na pozvání velitele útvaru se delegace klubu zúčastnily slavnostních vojenských přísah ve dnech 13.2. a 8.5.1999;

– 3. března 1999 byl uspořádán večírek pro ženy k MDŽ v restauraci Aeroklubu;

– členové KVV se zúčastnili 24. dubna 1999 „Dne otevřených dveří“ u útvaru v CHRUDIMI;

– do ŽILINY na Setkání výsadkářů ze SR a ČR vyjela delegace kolegové BANAŠÍK a PORADA;

– velmi úspěšná akce za účasti 24 osob bylo opékání selete. Místo činu – chata kol. VARGY, nejzaslouzejší organizátoři a zabezpečovatelé – kol. VARGA, PETERKA, PETERKOVÁ, DOUŠOVÁ, DOUŠA, KADEŘÁBEK, den konání – 17. září 1999;

– o měsíc později – 22. října 1999 akce „Tábor“ – na letišti CHRUDIM, hlavní občerstvení guláš, nocleh pro vzdálenější zajištění, taktéž doprava. Akci finančně zajistil Jindra KRAUS, na přípravě a uskutečnění se nejvíce podíleli kolegové BANAŠÍK, RYCHLÝ, BUCHTA, KADEŘÁBEK, PETERKA a URĪDIL;

– akcí pro klub bylo též udělení stříbrného odznaku výsadkáře velitelem 43. výs. mech. praporu a předání blahopřejného listu KVV našemu členu, kolegovi Janu HLAVENKOVÍ (plk. v. v., účastník bojů u Dukly, příslušník 2. paradesantní brigády) v HAVLÍČKOVĚ BRODĚ u příležitosti jeho 77. narozenin. “

Kolega JUDr. Josef POUPĚ končí svou zprávu shrnutím:

„Závěrem mohu konstatovat, že s ohledem na poměrně krátkou dobu existence našeho klubu,

PLZEŇ 2000

Po několikerém odložení se zájezd klubu do PLZNĚ konečně uskutečnil 19. února 2000. Zásahu na tom má VÚ 8280, který nám poskytl 20 míst v autobuse. Velmi ochotně nám vycházel vstříc pan pplk. Peter WEISS. Nutno pochválit i řidiče autobusu, který bezpečně a dokonce s půlhodinovým předstihem dosáhl vytouženého cíle – PLZNĚ.

Návštěva PLZNĚ měla dvě části. V první, která vlastně celou akci vyprovokovala, byla prohlídka exponátů výzbrojních a výstrojních součástí prázdných a výsadekových jednotek naší armády z let 1945 – 1999. V časopise COMANDO PLUS tato výstava byla nazvána „PARAPARÁDA V PLZNI“. K tomu nelze než přikývnout a říci: ANO, BYLA TO PARÁDA. Jako organizátor výstavy byl uváděn 1. vojenský paraklub v Plzni. Nám, částečně zasvěceným, je známo, že to celé je především zásluha dvou nadšenců a bývalých výsadekářů, bratrů Petra a Pavla BLAHOUDOVÝCH.

Je naprosto k věřivě, co všechno tyto dva mladí výsadekovi veteráni dokázali sehnat, zdokumentovat a konečně ukázat veřejnosti. Vím o čem mluvím. Jen ten, kdo se sběratelstvím zabývá ví, jak neslučitelně těžce se kdysi běžně používané věci shánějí. Jen opravdu zapálený fanda – sběratel se svou vytrvalostí, houževnatostí a vždy připravenou peněženkou ví, co to je. O to větší bývá radost, když se to nakonec podaří. Je nutno před touto dvojicí smeknout. Jejich koníček není jenom jejich osobní uspokojování. Výsledky jejich snažení jsou pro širokou veřejnost i pro nás, bývalé i současné výsadekáře.

Desítky vystavených součástí a ve velké míře i pro nás zasvěcené dosud nevidané, je opravdu zážitek. Na relativně malém prostoru bylo na co koukat. Zapálenému a znalostmi oplývajícímu komentáři Petra BLAHOUDY lze prominout několik drobných nepřesností, kterých by se nevyvaroval ani profesionální průvodce. A když ještě každý účastník obdržel od organizátorů výstavy krásný odznak symbolizující výsadekáře, byla spokojenost na výši.

Využívám této příležitosti k tomu, abych požádal všechny bývalé výsadekáře – dnes výsadekové veterány, aby pokud vlastní nějakou část nebo součást výstroje a výzbroje prázdných a výsadekových jednotek a hledají způsob, jak tyto součásti nebo dokumenty mohly být k užítku široké veřejnosti, ať se obrátí na bratry BLAHOUDOVY z 1. vojenského paraklubu v Plzni. Jsem nezlomně přesvědčen, že jim svěřený materiál bude nejen lépe využit, ale i bezpečněji uchován než v kterémkoli muzeu.

Druhá část našeho programu v Plzni byla už více charakteristická pro toto město. Když ušlyšíme „PLZEŇ“, vybaví se většinou z nás orosená sklenice napěněného plzeňského moku. O naplnění těchto představ jak v oblasti teoretické tak i praktické se nám postaral výsadekář – veterán mladistvého

vzhledu, domorodec Ing. Rudolf TESAŘ, Csc. Vlastně to bylo plzeňské trio, které nám pobyt v Plzni zpříjemnilo. Zatímco Ruda byl jakýmsi dirigentem, další, a to Mirek JEŘÁBEK a Pavel ČIČMIR nás s profesionální jistotou seznámili s historií města Plzně, plzeňským náměstím (velmi hezkým) a konečně s tím nejzajímavějším, co v Plzni podle mne je. Ne plzeňský pivovar (podobných je řada). Ale muzeum pivovarnictví. Přiznám se, že jsem si nedělal příliš iluze. Co nám také mohou ukázat! Průvodcem byl sám ředitel muzea a dřívější ředitel

Plzeňského pivovaru, bývalý výsadekář (sloužil v Holešově a s Frantou Lejskem si dobře notovali!) – Mirek JEŘÁBEK. Běžně prováděná půlhodinová prohlídka muzea pro nás byla téměř půldruháhodinová. A bylo pořád co poslouchat a na co se koukat. Stovky exponátů, umístěných v prostorách, které kdysi byly součástí pivovaru tvoří unikátní sbírku. Toto vše je umocněno tím, že prakticky všechny exponáty jsou plně funkční. Sbírká nádherně zdobených pivních láhví je ojedinělá v ČR, největší džbán (obsah 32 litrů) zhotovený na hrnčířském kruhu a místně opletený drátem kontrastuje s nejmenším, na kruhu zhotoveným džbánkem (o obsahu slavičího zobáčku), taktéž drátem opleteným. Unikátní stáčírky

dokončení na straně 6

... A ZE ŽIVOTA SKUPIN

dokončení ze strany 4

je možno jeho činnost hodnotit jako úspěšnou. Jménem rady našeho klubu bych proto chtěl všem, kteří se o toto zasloužili, poděkovat. Zvláště bych chtěl poděkovat Láďovi BANÁŠÍKOVÍ, který podle mého názoru vykonal nejvíce práce pro zajišťování činnosti klubu. Rovněž tak je nutno poděkovat Standovi BARTOŠOVÍ za kompletní fotodokumentaci naší činnosti.

My též děkujeme kolegům z CHRUDIMI, kteří se s takovou vervou pustili do klubové činnosti a připravují pro své členy zajímavé akce. Výrazem chutě do práce je jejich plán činnosti na rok 2000, obsahující 13 klíčových akcí, v nichž jsou jak zábavné – vočírek k MDŽ, soutěžní den pro děti, opékání selete, tak i pracovní – rekonstrukce a údržba pomníku u STĚBLOVÉ, a též vzpomínkové – tradičně 18.6. v Resselově ulici v PRAZE, v NASAVRČÍCH i v samotné CHRUDIMI. A samozřejmě plánují i účast na SETKÁNÍ 2000 v PROSTĚJOVĚ. Těšíme se na viděnou a přejeme hodně úspěchů v práci!

V PLZNI měli zatím krátkou dobu k hodnocení činnosti, kterou začali důsledně rozvíjet v roce 1999. Je ale potěšitelné, že už mají kus práce za sebou. Jednak se mohou pochlubit velice slušnou členskou základnou – podle posledního sdělení kolegy Rudy TESAŘE je jich již 45 a v dohledné době očekávají další přihlášky. A na úseku akcí mají také již první počiny, z nichž nejpodstatnější jsou např. společná návštěva výstavy „Výsadekáři...“ pořádané 1. vojenským paraklubem PLZEŇ, zajištění zájezdu KVV PROSTĚJOV na tuto výstavu a návštěvu muzea pivovarnictví v únoru, a také beseda s kolegou Adolfem ŘEPKOU, bývalým velitelem první padákové roty čs. armády.

Na mladou skupinu je to slušné a my přejeme plzeňákům hodně elánu do další práce a těšíme se nejen na shledání při SETKÁNÍ 2000, ale i na stránkách Zpravodaje při hodnocení roku 2000.

O dalších skupinách zase příště. Kolegové, pošlete nám o vaší činnosti zprávy, abychom o vašich radostech mohli informovat i ostatní členy KVV. Všichni si rádi přečtou o kamarádech!

Nakonec několik slov o skupině PRAHA. Zařazujeme ji nakonec ne proto, že bychom dávali najevo antipragocentrismus, ale z toho prostého důvodu – informací o její činnosti

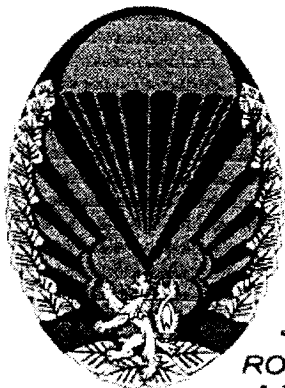
z poslední doby jsme obdrželi v době, kdy Zpravodaj byl již sestaven. Proto také velice stručně o jednání dne 9. března 2000 v hotelu Legie v PRAZE, jehož se zúčastnilo 37 členů a byli přijati dva noví – kolegyně Vlasta RYBÍNOVÁ – jedna z nejstarších výsadekářek u nás – má na svém kontě 101 seskok, z toho i seskok ze 150 m na STRAHOV! Dalším je kolega Jaroslav BRADA, ten sloužil v ZÁKUPĚCH a ve STRÁŽI pod RALSKEM, držitel 17 cyklistických rekordů, nyní se věnuje závodnímu šachu, je držitelem mistrovského titulu v kat. senior.

Kolegové v PRAZE na tomto sezení projednali činnost vedoucích skupin, aktivitu a zapojení některých členů do akcí klubu. Probrali termíny významných životních jubileí členů. Kolega Jiří ŠOLC informoval o průběhu Výroční schůze klubu v LIBERCI a také o výstavě 1. vojenského paraklubu v PLZNI. Pohovořil též o zámyslu účasti skupiny na letošním pietním aktu v Resselově ulici, kterého by se skupina zúčastnila samostatnou delegací a zakoupila by z vlastních prostředků věnec. V rámci přípravy vzpomínkových aktů promluvil i kolega Jaroslav VONDRA mladší, který informoval klub o tom, jak připravujeme vzpomínkové setkání 22.7.2000 ve 12.00 hodin ve PSÁRECH k uctění 2. výročí úmrtí jeho otce, našeho kolegy Jaroslava VONDRY sen. Informoval též o tom, že jeho firma buduje kulturně-obchodní středisko v hodnotě 25 mil. Kč, kde bude i zvláštní sál pro potřeby výsadekářského klubu s možností setkávání a jiného využití! V tomto směru spolupracujeme s MO ČR a s velitelem útvaru panem pplk. Ing. Josefem TROJANEM!

Ve výčtu aktivit pokračují pražští kolegové tím, že zavedli na svých setkáních „Povídání a vzpomínání“ nejstarších veteránů. S těmito vzpomínkami již vystoupili kolegové PELC, MELICHÁREK a naposled Vladislav MRÁZEK; ten umocnil své vzpomínání vlastní novou básní.

V závěru pak vedení skupiny poděkovalo nejaktivnějším členům za pravidelnou účast, za dobrovolné příspěvky a předložilo skupině bohatý program další činnosti.

Výbor KVV děkuje kolegům z PRAHY za jejich práci nabídku pomoci při organizaci SETKÁNÍ 2000. Přijímáme! Budeme ji potřebovat. A těšíme se na viděnou v srpnu!

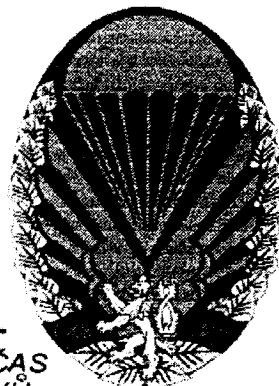

POZVÁNKA

VETERÁN - KLUB ČESKÁ LÍPA VV -

*bývalých přísl. 71. pěšího praporu
Československých parašutistů /roč. 1947 - 1953/*

**NA III. SETKÁNÍ
STARÉ SPLAVY - BORNÝ - ČERVEN r. 2000**

**ROK 2000 UŽ JISTĚ A POMALU UKRAJUJE ČAS
A TI VV CO PŘALI SI NÁVRAT DO ST. SPLAVŮ,
TI URČITĚ A RÁDI PŘIJEDOU ZAS.**

**Na Vaše výslovné přání VV, na přání Vašich milých žen, Vás opět srdečně zveme
na sraz VV do Starých Splavů v roce 2000, které se uskuteční v CHATOVÉ OBLASTI
ve ST. SPLAVECH - BORNÝ, provozovatel Mirek a Vlasta Plesarovi.**

SETKÁNÍ SE USKUTEČNÍ VE DNECH: Pátek 16.6. - Neděle 18.6.2000

*Zájemci získají informace u pořadatelů na adrese:
Miroslav Plesar Náměstí T.G. Masaryka 3, 470 01 Česká Lípa
tel.: 0425 / 252 33*

Výbor Klubu výsadkových veteránů při VÚ 8280
PROSTĚJOV zve všechny členy KVV a příznivce
veteránského hnutí výsadkářů na

SETKÁNÍ 2000

kteří se uskuteční 24. – 26. srpna 2000 v PROSTĚJOVĚ.
Blíže informace a přihlášky jsou přílohou tohoto Zpravodaje.

Výbor klubu i všichni členové z PROSTĚJOVA se těší,
že přijedete v hojném počtu.

PLZEŇ 2000

dokončení ze strany 5

piva od nejstarších (do dřevěných sudů) až po současnost, původní mraznice (unikátní nástroje na řezání ledu). Není možno všechny předměty vyjmenovat. Snad ale nejvíce obdivovaným kouskem je plně funkční minipivovar, vyrobený z materiálů, použitých ve starých pivovarech, poháněných parním strojem. A když Mirek JERÁBEK uvedl toto neskutečné zařízení do chodu, tak se všem doslova tajil dech, jak toto mohl někdo zkonstruovat a oživit! A když nám bylo sděleno, že autorem byl samouk, tak jsme se zmohli jen na uznalé pokývání hlavou. Nakonec prohlídka skončila tak, jak jsme v duchu očekávali – ochutnávkou plzeňského. Funkce výčepního se ujal sám Mirek JERÁBEK. Chutnalo nám znamenitě o to víc, že to bylo v podzemí – části stávajícího muzea pivovarnictví.

Když jsem za všechny přítomné Mirkovi poděkoval a poznamenal, že mi nebude líto dát 10 Kč za půllitr, tak odpověděl, že ho to těší. Pak už se jen přešlo do pivovarské restaurace na oběd a v 16.15 hodin jsme nabrali kurz PROSTĚJOV, kam jsme dorazili asi ve 20.30 hodin.

Co říci závěrem? Byla to moc vydařená akce nejen podle mého úsudku, ale podle všech účastníků. Plzeňským kolegům – Rudovi TESAŘOVI, Mirkovi JERÁBKOVI, Pavlu ČIČMIROVI a bratrům BLAHO-TOVÝM patří uznání a poděkování.

Vydává Klub výsadkových veteránů Prostějov pro potřebu členů.
Neprodejné.
Kontaktní adresa: Ivan VERNER,
Šmeralova 17, Prostějov, 796 01,
telefon 0508/22469.
Neprošlo jazykovou úpravou.